

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-609/2023-75

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika BKS BANK AG, St. Veiter Ring 43, 9020 Klagenfurt Am Wörthersee, Austrija, OIB: 95202348925 (dalje: tužitelja), kojeg zastupa punomoćnik Branimir Iveković, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika-protutužitelja DE TEMPORE d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 284/6, OIB: 96983118268 (dalje: tuženika), kojeg zastupa punomoćnik Goran Jujnović Lučić, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20/XXII, radi: po tužbi isplate, po protutužbi utvrđenja i činidbe, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 4. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 11. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod brojem UPP/OS-Ovrv-1/2023 od 8. veljače 2023. koje je donio javni bilježnik Jana Pajić iz Zagreba u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 308.143,84 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.636,63 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8. veljače 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 (osam) dana.

II./ Utvrđuje se da ne postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u iznosu od 308.143,84 EUR sa zakonskim zateznim kamataama tekućim od 3. siječnja 2023. do isplate.

III./ Odbija se, kao neosnovan, tuženikov prigovor radi prebijanja u iznosu od 308.143,84 EUR sa zakonskim zateznim kamataama tekućim od 3. siječnja 2023. do isplate.

IV./ Odbija se, kao neosnovan, protutužbeni zahtjev koji glasi:

"I Utvrđuje se da je prestala obveza tuženika/protutužitelja DE TEMPORE d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 284/6, OIB: 96983118268 prema tužitelju/protutuženiku BKS BANK AG sa sjedištem u Austriji, St. Veiter Ring 43, 9020 Klagenfurt Am Wörthersee, OIB: 95202348925 iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 51003561 od 29.05.2020. godine.

II Nalaže se tužitelju/protutuženiku BKS BANK AG sa sjedištem u Austriji, St. Veiter Ring 43, 9020 Klagenfurt Am Wörthersee, OIB: 95202348925 izvršiti upis brisanja Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 51003561 od 29.05.2020. godine, sklopljenog između tuženika/protutužitelja DE TEMPORE d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 284/6, OIB: 96983118268 i tužitelja/protutuženika BKS BANK AG sa sjedištem u Austriji, St. Veiter Ring 43, 9020 Klagenfurt Am Wörthersee iz osnovnog sustava registra (OSR sustav) društva Hrok d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Filipa Vukasovića 1, OIB: 43258044433."

r i j e š i o j e

I./ Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod brojem UPP/OS-Ovr-1/2023 od 8. veljače 2023. koje je donio javni bilježnik Jana Pajić iz Zagreba u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.809,73 EUR sa zakonskim zateznim kamataama koje teku na iznos od 1.613,19 EUR od 3. siječnja 2023. do isplate, na iznos od 176,64 EUR od 3. siječnja 2023. do isplate i na iznos od 19,90 EUR od 19. veljače 2022. do isplate, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 15,80 EUR sa zakonskim zateznim kamataama tekućim od 8. veljače 2023. do isplate, te se utvrđuje da je u tom dijelu tužba povučena.

II./ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 60.063,61 EUR sa zakonskim zateznim kamataama tekućim od 11. lipnja 2026. do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III./ Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 33.770,00 EUR sa zakonskim zateznim kamataama tekućim od 11. lipnja 2026. do isplate te zahtjev tužitelja za isplatu zakonskih zateznih kamata tekućih na iznos od 60.063,61 EUR preko visine stope zatezne kamate dosuđene pod točkom II. ovog rješenja.

IV./ Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 113.194,80 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. lipnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Postupak u ovoj pravnoj stvari započeo je 3. siječnja 2023. podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (izvatka iz analitičkih podataka na dan 2. siječnja 2023. – list 65. spisa) na osnovu kojeg je javni bilježnik Jana Pajić iz Zagreba 8. veljače 2023. donio rješenje o ovrsi pod brojem UPP/OS-Ovr-1/2023 kojim je naloženo tuženiku (tada ovršeniku) da u roku od osam dana namiri tražbinu tužitelja (tada ovrhovoditelja) u iznosu od 309.953,57 EUR i da mu nadoknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.648,30 EUR, sve s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Nakon što je tuženik protiv navedenog rješenja o ovrsi podnio prigovor kojim je rješenje o ovrsi u cijelosti osporio, ovaj je sud rješenjem pod brojem Povrv-609/2023 od 2. listopada 2023. navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te je u tom dijelu ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

3. Tužitelj u prijedlogu za ovrhu, koji se sada smatra tužbom, navodi da prema tuženiku ima dospjelo, nepodmireno potraživanje u iznosu od 309.953,57 EUR s osnove Ugovora o kratkoročnom kreditu, što se, prema podacima iz vjerodostojne isprave (list 65. spisa), odnosi na dospjelu nenaplaćenu glavnicu (309.757,03 EUR), dospjelu nenaplaćenu redovnu kamatu (176,64 EUR) i troškove opomene (19,90 EUR).

4. Tuženik u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, osporava postojanje bilo kakvog dugovanja prema tužitelju temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu od 29. svibnja 2020. jer je tuženikova obveza iz tog ugovora prešla na društvo Centar faktor d.o.o. temeljem Ugovora o preuzimanju duga, na što je tužitelj dao svoj pristanak, a što nesporno proizlazi iz Obavijesti od 3. kolovoza 2021. kojom je tužitelj obavijestio tuženika da nema aktivan kredit u banci tužitelja te kako su sve tuženikove obveze temeljem Ugovora o kreditu podmirene i tuženiku je izvršen povrat sredstava osiguranja. Podredno, tuženik navodi da tužitelj nije dokazao dospjelost i visinu utužene tražbine.

5. Očitujući se na navode tuženika, tužitelj je u daljnjem tijeku postupka pojasnio da je temeljem Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. tuženik od tužitelja zatražio isplatu u iznosu od 392.235,02 EUR u kunsjoj protuvrijednosti u korist društva Centar faktor d.o.o. U međuvremenu je na kreditni račun tuženika otvoren kod tužitelja vraćeno 781.000,00 EUR (103.65151 EUR) tako da ukupno tužiteljevo potraživanje na dan 25. listopada 2023., iznosi 362.885,99 EUR. Tužitelj navodi da je predmet ovog spora zahtjev za vraćanjem kredita isplaćenog po nalogu tuženika, koji tuženik nikad nije vratio. Osporava da bi Centar faktor d.o.o. preuzeo dug tužitelja budući da je Ugovor o preuzimanju duga potpisao u ime tužitelja samo Tihomir Zadražil kao jedna od dviju osoba koje su skupno bile ovlaštene za zastupanje tužiteljeve podružnice u Hrvatskoj, dakle osoba koja nije imala ovlast samostalno zastupati tužitelja, što je

tuženiku moralo biti poznato, pa stoga ovaj ugovor ne proizvodi pravne učinke. Dodao je da je Tihomir Zadražil krivotvorio veći broj dokumenata tužitelja i time tužitelju prouzročio znatnu imovinsku štetu, radi čega mu je tužitelj, čim je za to saznao, dao otkaz i protiv njega pokrenuo kazneni postupak. S obzirom da Ugovor o preuzimanju duga ne proizvodi pravne učinke, to niti navodna Izjava tužitelja od 3. kolovoza 2021. nije valjana jer je i nju krivotvorio Tihomir Zadražil (istu nikad nije potpisao Juraj Pezelj kao druga osoba ovlaštena za zastupanje tužiteljeve podružnice). Osim toga, navodi da ova Izjava ne zadovoljava uvjete iz čl. 249. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. – dalje: ZOO) i čl. 241. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93., 34/99., 121/99.-vjerodostojno tumačenje, 52/00.-Odluka USRH, 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 125/11., 111/12., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23. – dalje: ZTD) jer nije moguće zaključiti o identitetu davatelja očitovanja i o njihovoj funkciji. Osim toga, tuženik je e-mailom od 11. kolovoza 2021. provjerio ima li još kakvo dugovanje na dan 1. kolovoza 2021., a prilog kojeg e-maila je tužiteljev obračun redovne kamate za srpanj 2021.

6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ponovio da je potraživanje tužitelja prema njemu prestalo 30. srpnja 2021. kad je sklopljen Ugovor o preuzimanju duga, odnosno kad je Centar faktor d.o.o. kao preuzimatelj, stupio na mjesto tuženika kao dužnik, uz pristanak tužitelja, a da je tužitelj bio obaviješten o preuzimanju duga te je pristao na takvo preuzimanje proizlazi iz Izjave od 3. kolovoza 2021. uz koju je tužitelj izvršio povrat sredstava osiguranja. Dodao je da je tužitelj, na ime ispunjenja obveze iz Ugovora o kreditu, uredno zaprimio i knjižio uplate društva Centar faktor d.o.o., čime je od preuzimatelja duga primio ispunjenje pa je na taj način dao svoj naknadni pristanak na navedeni ugovor. U odnosu na Izjavu od 3. kolovoza 2021., tuženik navodi da u istu nije imao razloga sumnjati te se s tim u vezi poziva na odredbu čl. 312. st. 1. ZOO. Ističe da je ova isprava sastavljena na poslovnom papiru s kakvim se tužitelj koristi u svom poslovanju, potpisana je na uobičajeni način i odnosi se na obavijest o podmirenju kredita (kojim poslovima se tužitelj redovito bavi) te se na istoj nalaze potpisi zastupnika po zakonu i pečat tužitelja. Ističe da tuženik nije znao niti mogao znati da je Izjavu potpisala neovlaštena osoba ili da je potpisnik krivotvorio potpis drugog zastupnika po zakonu. Tuženik je razumno i osnovano, primjenjujući odgovarajući stupanj pažnje, pretpostavio da je tužitelj evidentirao preuzimanje duga od stane treće osobe i zatvorio obvezu po kreditu prema tuženiku, u što nije imao nikakvog razloga sumnjati budući da su mu bila vraćena sredstva osiguranja. Poziva se na odredbe čl. 252. st. 2. ZTD (odgovornost članova uprave) i čl. 1062. ZOO (odgovornost pravne osobe za štetu koju njezino tijelo prouzroči trećoj osobi u obavljanju ili u vezi s obavljanjem svojih funkcija) pa ako bi se utvrdilo da je Izjava od 3. kolovoza 2021. krivotvorena isprava tužitelj bi imao pravo na naknadu štete od Tihomira Zadražila i pravo regresa u slučaju da štetu naknadi trećoj osobi, međutim nema pravo potraživati ispunjenje preostale obveze od treće savjesne strane. S tim u vezi tuženik navodi da je tužitelj sa Tihomirom Zadražilom, Zagrebgradnja d.o.o., Zagrebgradnja Vrbani III d.o.o., Amplitudo nekretnine d.o.o. i Ivanom Vojnovićem sklopio Sporazum od 11. veljače 2022. kojim su mu se Tihomir Zadražil i Zagrebgradnja d.o.o. obvezali nadoknaditi štetu u iznosu od 257.677.000,00 kn proizašlu iz radnji Tihomira Zadražila. Tužitelj je sa Zagrebgradnja d.o.o. sklopio Sporazum o namirenju od 8. ožujka 2022. temeljem kojeg je Zagrebgradnja d.o.o. djelomično naknadila štetu nastalu tužitelju uslijed radnji Tihomira Zadražila, a taj

Sporazum sadrži specifikaciju iznosa šteta iz pojedinih iznosa kredita koje su istim namirene te obuhvaća i ovdje utuženi iznos iz Ugovora o kreditu što je vidljivo iz popisa Loans and BoE's u kojem se, u 28. redu, može uočiti precrtana tvrtka tuženika uz popratni iznos od 2.400.000,00 kn. Time je sam tužitelj priznao odgovornost vlastitog člana uprave za nastalu mu štetu i tu je štetu namirio izvansudskim putem od treće osobe.

7. Pored navedenog, tuženik navodi da tužitelj nije postupio prema njegovom zahtjevu za brisanje upisa Ugovora o kreditu iz evidencije HROK-a pa stoga protutužbenim zahtjevom predlaže da sud utvrdi da je prestala njegova obveza prema tužitelju iz Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. i da naloži tužitelju da izvrši brisanje spornog Ugovora o kreditu iz osnovnog sustava registra (OSR sustav) društva HROK d.o.o., Zagreb.

8. U odgovoru na protutužbu tužitelj se protivi protutužbenom zahtjevu u cijelosti. Ustraje kod tvrdnji da Ugovor o preuzimanju duga nije konvalidirao dopisom od 3. kolovoza 2021. jer je taj dopis krivotvoren i isti ne proizvodi pravne učinke. Osporio je tuženikove tvrdnje da je tužitelj uredno zaprimao i knjižio uplate društva Centar faktor d.o.o. kao preuzimatelja duga navodeći da je jedina uplata koju je to društvo izvršilo na račun tužitelja bila uplata iznosa od 31.000,00 kn (4.114,41 EUR) od 28. prosinca 2020. Prema tome, ta se uplata ne može smatrati vjerovnikovim pristankom na preuzimanje duga iz čl. 96. st. 3. ZOO, već je moguće da se radi o preuzimanju ispunjenja (čl. 103. ZOO) između tuženika i Centar faktor d.o.o., ali to nije relevantno za ovu parnicu. Tužitelj osporava da bi zbog postupanja Tihomira Zadražila bio odgovoran za štetu tuženiku. Dodaje da je tuženik prijavio tražbinu u predstečajnom postupku nad Centar faktor d.o.o. iz ugovora o zajmu u iznosu od 2.971.806,03 kn koju su priznali i dužnik i predstečajni povjerenik. U odnosu na Sporazum od 8. ožujka 2022. navodi da istim nije podmireno dugovanje tuženika prema tužitelju iz Ugovora o kreditu, budući da se isti odnosi na fiktivne kredite i zlouporabu novčanih depozita, o čemu ovdje nije riječ jer je Ugovor o kreditu nesporno valjan i isplaćen po nalogu tužitelja društvu Centar faktor d.o.o.

9. Podneskom od 11. srpnja 2024. tuženik je izjavio prigovor radi prebijanja svoje tražbine po osnovi naknade štete sa utuženom tražbinom, a za slučaj da sud tužbeni zahtjev utvrdi osnovanim. Navodi da bi u tom slučaju, ukoliko bi sud utvrdio da Ugovor o preuzimanju duga i Izjava od 3. kolovoza 2021. ne proizvode pravne učinke, bile ispunjene sve pretpostavke odgovornosti tužitelja za štetu koja je tuženiku nastala, a koja šteta se sastoji u visini iznosa duga po Ugovoru o kreditu, dok se štetna radnja sastoji u neovlaštenom potpisivanju Ugovora o preuzimanju duga, izdavanju navedene Izjave i povratu sredstava osiguranja, pri čemu bi uzročno-posljedična veza između štetne radnje i štete bila radnja zaposlenika tužitelja.

10. Tužitelj je prigovor radi prebijanja u cijelosti osporio. U bitnom je naveo da je tuženik morao znati da Tihomir Zadražil nije ovlašten samostalno zastupati tužitelja jer je to bilo vidljivo iz sudskog registra. Prema tome, tuženik nije postupao s pažnjom koja se u prometu zahtjeva niti u dobroj vjeri pa se stoga svojom krivnjom i nesavjesnošću doveo u situaciju da potpiše Ugovor o preuzimanju duga koji za tužitelja nema pravnog učinka, a time nije postojala niti pravna osnova za izdavanje sporne Izjave. Osim toga je naveo da je u stečajnom postupku nad Centar faktor d.o.o. prijavio svoju tražbinu s

osnove jamstva iz Ugovora o kratkoročnom kreditu koju je stečajni upravitelj u cijelosti priznao, a istovremeno je tu tražbinu prijavio i tuženik s osnove regresa, međutim stečajni upravitelj je istu osporio jer je ona već priznata tužitelju. Tužitelj smatra da je opisanim postupanjem tuženik priznao postojanje svoje obveze i duga prema tužitelju jer je očito svjestan da taj iznos tužitelju mora platiti, a onda taj iznos namjerava naplatiti (regresirati) od Centar faktor d.o.o. U odnosu na Sporazum o namirenju od 8. ožujka 2022. istaknuo je kako ne raspolaže izvornikom Dodatka 1 tom Sporazumu jer je i u samom Sporazumu navedeno da je popis iz Dodatka 1 anonimne i privremene prirode te je izvorno zacrnjen, a iz njegovog sadržaja se ne može izvesti zaključak da je tražbinu tuženika prema tužitelju podmirila treća osoba niti je tuženik obrazložio zašto bi Zagrebgradnja d.o.o., s kojom tuženik nije imao nikakav poslovni odnos, navedeni dug podmirila.

11. Što se tiče prijave tražbine u stečajnom postupku nad Centar faktor d.o.o., tuženik je tijekom postupka pojasnio da je to učinio iz mjera predostrožnosti budući da ga tužitelj neosnovano tereti za obvezu iz Ugovora o kreditu koju je preuzeo stečajni dužnik.

12. Nakon što je u postupku provedeno financijsko vještačenje, tužitelj je podneskom o 2. lipnja 2025. odredio tužbeni zahtjev na način da je predložio da sud održi na snazi platni nalog u iznosu glavnice od 308.143,84 EUR, dok u preostalom dijelu rješenje o ovrsi (odnosno platni nalog iz rješenja o ovrsi) javnog bilježnika ostaje neizmijenjeno (list 1044.-1045. spisa).

13. S obzirom da je ovakvom procesnom dispozicijom tužitelj djelomično smanjio tužbeni zahtjev, što po svom procesnom karakteru predstavlja djelomično povlačenje tužbe, kojem povlačenju se tuženik nije protivio, odlučeno je primjenom odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje: ZPP) kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

14. Sud je tijekom postupka izvršio uvid te je pročitao dokumentaciju koja prileži spisu. Ujedno su saslušani svjedoci Tihomir Zadražil (list 775.-778. spisa), Juraj Pezelj (list 775.-776. spisa), Goran Kovačić (list 789.-790. spisa), Jasminka Škreblin (list 791. spisa) i Žara Malić (list 845.-847. spisa) te zastupnik po zakonu tuženika Azra Ana Malić (list 792.-793. spisa). Također je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 887.-892. spisa, 1055.-106. spisa) i grafološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zvonimiru Ćoriću (list 1096.-1099., 1117.-1120. spisa).

15. Cijeneći provedene dokaze svaki zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti u skladu s odredbom čl. 8. ZPP, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan, dok protutužbeni zahtjev i prigovor radi prijeboja nisu osnovani.

16. Naime, predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 308.143,84 EUR po osnovi vraćanja kredita odobrenog tužitelju Ugovorom o kratkoročnom kreditu od 29. svibnja 2020.

17. Predmet spora je i zahtjev tuženika za utvrđenje da je prestala obveza tuženika prema tužitelju iz Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. i zahtjev da se naloži tužitelju da izvrši brisanje spornog Ugovora o kreditu iz osnovnog sustava registra (OSR sustav) društva HROK d.o.o., Zagreb. Također je predmet spora i zahtjev tuženika da se, ukoliko sud utvrdi osnovanom tužiteljevu tražbinu, istovremeno utvrdi postojanje tuženikove protutražbine u istom iznosu po osnovi naknade štete i da se izvrši prijeboj istih.

18. Nesporne su, među strankama, slijedeće činjenice:

- da je između tužitelja kao banke (kreditora) i tuženika kao korisnika kredita sklopljen Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 030-51003561 od 29. svibnja 2020. kojim je tuženiku odobren kredit u iznosu od 395.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti s rokom vraćanja do 1. lipnja 2021. (čl. 1. i 4. navedenog Ugovora – list 120.-127. spisa);

- da je po navedenom Ugovoru o kreditu društvo Centar faktor d.o.o. jamac platac i da je iznos kredita, po nalogu tuženika od 29. svibnja 2020. (list 106. spisa) isplaćen od strane tužitelja na račun društva Centar faktor d.o.o. istog dana (list 109. spisa).

19. Između stranaka su sporni osnova i visina tužbenog zahtjeva, protutužbeni zahtjev u cijelosti te osnovanost istaknutog prigovora radi prijeboja.

20. Naime, sporno je pitanje:

- valjanosti Ugovora o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. (list 117.-119. spisa) uslijed činjenice da isti na strani vjerovnika (tužitelja) nisu potpisale sve osobe koje su tužitelja bile ovlaštene jedino skupno zastupati,

- posljedično tome je li tužitelj, izdavanjem Izjave od 3. kolovoza 2021. (list 84. spisa) i vraćanjem tuženiku sredstava osiguranja po Ugovoru o kreditu, naknadno odobrio te pravne radnje,

- je li tuženiku, ako navedene isprave nisu valjane i ne proizvode pravne učinke te ako njima tužitelj nije naknadno odobrio radnje koje je u njegovo ime poduzeo samo jedan od zastupnika po zakonu tužitelja koji nije bio ovlašten na samostalno zastupanje, postupanjem zaposlenika tužitelja nastala šteta u visini utužene tražbine, a koju bi mu u tom slučaju tužitelj bio dužan nadoknaditi,

- dakle, sporno je postojanje potraživanja tužitelja prema tuženiku i postojanje tužiteljeve obveze da iz OSR sustava HROK-a izvrši brisanje spornog Ugovora o kreditu, a

- sporno je i je li tužitelju od strane trećih osoba nadoknađena šteta temeljem ovdje spornog Ugovora o kreditu koja mu je nastala zbog protupravnih radnji njegovog zaposlenika Tihomira Zadražila, za koji iznos kredita tuženik tvrdi da se nalazi na zacrtnom popisu Dodatka 1 Sporazuma od 8. ožujka 2022.

21. Prema sadržaju dokumentacije u spisu, proizlaze slijedeće pravno relevantne činjenice:

- tužitelj je tuženiku odobrio kredit u iznosu od 395.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti, s počekom od šest mjeseci i rokom vraćanja od jedne godine (dakle, s početkom otplate od 1. siječnja 2021. i rokom vraćanja do 1. lipnja 2021. – čl. 4. st. 2. i 4. Ugovora o kreditu), a za povrat kojeg iznosa je kao jamac platca jamčilo društvo Centar faktor d.o.o. na čiji su račun odobrena sredstva po nalogu tuženika isplaćena od strane tužitelja odmah po potpisivanju predmetnog Ugovora o kreditu,

- predmetni Ugovor o kreditu u ime banke potpisali su punomoćnici Davor Vrabec i Valentina Harapin Štrkalj, a u ime korisnika kredita i jamca platca njihovi zastupnici po zakonu Ana Azra Malić i Goran Kovačić,

- dana 30. srpnja 2021. potpisan je između tuženika kao dužnika, Centar faktor d.o.o. kao preuzimatelja i tužitelja kao vjerovnika Ugovor o preuzimanju duga kojim je temeljem odredbe čl. 96. ZOO preuzimatelj preuzeo obveze dužnika prema vjerovniku temeljem Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. i stupio na mjesto dužnika, a dužnik je oslobođen obveze prema vjerovniku s te osnove,

- navedeni Ugovor o preuzimanju duga u ime tužitelja je potpisao Tihomir Zadražil kao osoba ovlaštena za zastupanje podružnice inozemnog osnivača, a u ime preuzimatelja i dužnika njihovi zastupnici po zakonu Goran Kovačić i Ana Azra Malić,

- u trenutku potpisivanja Ugovora o preuzimanju duga u sudskom su registru kao osobe ovlaštene za zastupanje tužitelja bili upisani Juraj Pezelj i Tihomir Zadražil, obojica kao osobe ovlaštene da u poslovanju podružnice zastupaju inozemnog osnivača skupno s još jednim zastupnikom podružnice (list 111.-116. spisa),

- dopisom od 3. kolovoza 2021. (list 84. spisa), koji je sačinjen na poslovnom papiru tužitelja, sa njegovim memorandumom, na kojem je naznačeno koje su osobe ovlaštene zastupati inozemnog osnivača u poslovanju podružnice (Tihomir Zadražil, Juraj Pezelj), i koji dopis sadrži pečat tuženika i dva nečitka parafa, navedeno je da tuženik na taj dan kod tužitelja nema aktivan kredit i da su obveze temeljem Ugovora o kreditu broj 030-51003561 u cijelosti podmirene.

22. Svjedok Tihomir Zadražil je naveo da je Žaru Malića (osnivača tuženika i supruga zastupnice po zakonu tuženika) zamolio da digne kredit kod tužitelja radi financiranja Centar faktor d.o.o. preko pozajmice, a Centar faktor d.o.o. Zagrebgradnje d.o.o. i to ne samo kroz ovu pozajmicu nego i cijeli set različitih pozajmica, a kad ga je gospodin Malić zamolio da se zatvore kreditne obveze tuženika, dogovorili su sa Centar faktor d.o.o. da to društvo preuzme dug i potpisali su s tim u vezi dokumentaciju (napravili su preuzimanje duga). Iskazao je da se nije sve radilo po pravilima jer on nije bio ovlašten samostalno u ime banke potpisati Ugovor o preuzimanju duga pa stoga pretpostavlja da u banci nitko nije znao da je Ugovor o preuzimanju duga potpisao u ime banke. Potvrdio je da su oba potpisa na Izjavi od 3. kolovoza 2021. njegovi potpisi te je pojasnio da je poanta bila u tome da je dug preuzeo Centar faktor d.o.o. i da tuženik više nema izloženost prema banci. Naveo je da nije imao uputu nikoga iz banke za potpisivanje niti Ugovora o preuzimanju duga niti Izjave, a niti je itko u banci znao

da je potpisao izjavu (navedeno nije knjigovodstveno provedeno u banci jer je postojala kreditna izloženost Centar faktor d.o.o. prema banci te nije postojalo službeno odobrenje za ove radnje niti je itko za njih znao). Naveo je i da nije imao ovlaštenje da ovakvu izjavu samostalno potpiše. Ovaj je svjedok u svom iskazu također naveo da je od početka namjera potpisnika kredita bila da se isti preuzme od strane Centra faktor d.o.o. te da osnivač tuženika, kao niti zastupnik po zakonu tuženika, nisu znali da radnje svjedoka nisu službeno odobrene. Iskazao je da su i Ugovor o kreditu i Ugovor o preuzimanju duga potpisani u službenim prostorijama banke gdje je korisniku kredita i predana dokumentacija (Izjava o nepostojanju dugovanja i zadužnica).

23. Svjedok Juraj Pezelj, koji je naveo u svom iskazu da nema nikakvih saznanja o Ugovoru o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. jer on nije bio proveden kroz nadležna tijela banke i da nije potpisao dopis od 3. kolovoza 2021., naveo da je u poslovanju banke bilo uobičajeno da na ovakvim dokumentima uz potpise budu naznačeni ime, prezime i funkcija potpisnika.

24. Sud je povjerovao navedenim iskazima svjedoka Pezelja i Zadražila jer su iskazivali uvjerljivo, iskreno, neproturječno i dosljedno.

25. Ugovor o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021., a budući da u ime tužitelja nije potpisan od strane obje osobe koje su ga skupno bile ovlaštene zastupati, predstavlja ugovor (pravni posao) koji nije nastao (nepostojeći ugovor). Naime, sukladno čl. 247. ZOO ugovor je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, dok je sukladno čl. 292. st. 1. ZOO, kad je za sklapanje ugovora potrebno sastaviti ispravu, ugovor sklopljen kad ispravu potpišu ugovorne strane. Prema tome, kako u konkretnom slučaju nisu bile ispunjenje pretpostavke za nastanak (sklapanje) ovog ugovora jer ga nisu potpisale obje osobe koje su skupno bile ovlaštene zastupati tužitelja (koja je činjenica u svakom trenutku morala biti poznata zastupniku po zakonu tuženika jer se radi o podatku upisanom u sudskom registru, a tuženik je pravna osoba koja se u pravnom prometu dužna služiti sa povećanom pažnjom), jasno je da se radi o nepostojećem ugovoru. Pritom se naglašava da se ovdje ne radi o prekoračenju ovlasti za zastupanje jer je Tihomir Zadražil bio ovlašten zastupati tužitelja i on svoje ovlasti stoga nije prekoračio. Naime, on je ugovor potpisao kao zastupnik po zakonu, dakle, sukladno danim mu ovlastima, međutim navedenom ugovoru nedostaje potpis druge osobe koja je skupno s njime bila ovlaštena zastupati tužitelja. Time nema mjesta primjeni odredbe čl. 312. ZOO.

26. Sud smatra nedvojbeno utvrđenom činjenicu da su oba potpisa (parafa) na dopisu od 3. kolovoza 2021. pisana rukom Tihomira Zadražila, odnosno da Juraj Pezelj nije potpisao garanciju kao druga osoba ovlaštena za zastupanje tuženikove podružnice, što su potvrdili i svjedoci Zadražil i Pezelj u svojim iskazima, a koje utvrđenje stranke tijekom postupka niti nisu dovodile u pitanje. Radi se, stoga, o sastavljanju izjave o nepostojanju dugovanja po spornom Ugovoru o kreditu koja je dana samo od strane jedne osobe ovlaštene za zastupanje tužitelja, koji je to bio ovlašten potvrditi samo uz supotpis i druge osobe ovlaštene za zastupanje tužitelja, odnosno uz supotpis Jurja Pezelja. Iz navedenog je stoga jasno da je Tihomir Zadržil neovlašteno potpisao ovaj dopis u ime drugog zastupnika po zakonu tužitelja, odnosno da je krivotvorio njegov paraf. U vezi cjelokupnog postupanja Tihomira Zadržila tužitelj

je protiv njega podnio kaznenu prijavu (list 139.-142. spisa), međutim navedeno nije predmet ovog sudskog postupka.

27. Sporno je među strankama pitanje je li tuženik odnosno njegov zastupnik po zakonu imao razloga sumnjati u valjanost predmetne izjave (očitovanja) o nepostojanju dugovanja s obzirom na opći izgled dopisa od 3. kolovoza 2021. i činjenicu da mu je tužitelj uz navedenu ispravu vratio sredstva osiguranja, a što je sve obavljeno u poslovnim prostorijama tužitelja.

28. Svjedok Goran Kovačić, koji je bio zastupnik po zakonu Centar faktor d.o.o., naveo je da su sa tuženikom sklopili ugovor o zajmu, a u Ugovoru o kreditu koji je tuženik sklopio sa tužiteljem su bili jamac platac. Tuženik je prilikom sklapanja Ugovora o kreditu znao da kredit uzima za Centar faktor d.o.o. i da će to društvo preuzeti dug (Centar faktor d.o.o. nije mogao kao korisnik kredita sklopiti Ugovor o kreditu jer je imao veliku izloženost prema banci). Ta su sredstva korištena za financiranje Zagrebgradnje d.o.o. (s čime tuženik kao zajmodavac Centar faktor d.o.o. nije bio upoznat), a kad je Zagrebgradnja d.o.o. zapela, Zadražil je napravio ugovore i organizirao da se taj kredit prebaci na Centar faktor d.o.o. tako da je Centar faktor d.o.o. preuzeo dug od tuženika na sebe dok je još Zadražil bio u banci te su platili oko 500 ili 600 tisuća kuna na ime vraćanja tog duga (ne sjeća se je li to bilo prije ili nakon preuzimanja duga). Pojasnio je da ih je Zadražil zvao da se to prebaci na njih, ali se ne sjeća se svih detalja u vezi toga. Dodao je da je Zadražil trebao potpisati u ime banke te da nije znao da nije bio ovlašten sam potpisivati, a sve je potpisano u prostorijama banke u njegovom uredu ili u konferencijskoj dvorani. Ovo preuzimanje duga od tuženika proknjiženo je u poslovnim knjigama Centar faktor d.o.o. kao obveza prema tužitelju za vrijeme dok je bio član uprave Centar faktor d.o.o. Naknadno je nad ovim društvom otvoren stečajni postupak te misli da je tužitelj u tom stečajnom postupku prijavio potraživanje u iznosu od oko 100 milijuna kuna.

29. Svjedokinja Jasminka Škreblin je navela da je postojao ugovor o zajmu između tuženika i Centar faktor d.o.o. koji je zatvoren temeljem Ugovora o preuzimanju dugovanja i po primitku Izjave banke da prema tuženiku nema nikakvih potraživanja i vraćene zadužnice. Što se tiče ugovora o zajmu u kojem je tuženik bio zajmodavac navela je da je iznos zajma bio jednak iznosu koji je tuženik prema Ugovoru o kreditu bio u obvezi vratiti banci. Iznos zajma tuženik nije isplatio Centar faktor d.o.o., a taj ugovor je knjižen kao potraživanje prema tom društvu. U odnosu na Izjavu od 3. kolovoza 2021. svjedokinja je navela da je istu osobno preuzela u poslovnici tužitelja temeljem usmenog naloga tuženika, a istu joj je predao Zadražil zajedno sa zadužnicom.

30. Svjedok Žara Malić, koji je suvlasnik tuženika zajedno sa svojom suprugom, naveo je da je imao otvoren račun kod tužitelja s kojim je imao dobru poslovnu suradnju te ga je u ljeto 2020. nazvao Zadražil sa upitom da njegovo društvo Pago Croatia d.o.o. za Centar faktor d.o.o. preuzme kredit u iznosu od 392.000,00 EUR s obzirom da su oni potrošili kreditni okvir, rekao je da bi to bilo na razdoblje od jedne godine, odnosno da bi u tom roku Centar faktor d.o.o. to vratio ili preuzeo na sebe, na što je svjedok rekao da bi rado, ali da je na putu pa ga je Zadražil pitao bi li to mogla firma od njegove supruge i nakon što je provjeren bonitet njezine firme odnosno utvrđena njezina kreditna sposobna za ovaj iznos, svjedok je suprugu uputio da ode u banku radi

potpisivanja Ugovora o kreditu koji će se vratiti u roku od jedne godine. U odnosu na motiv za ovakvo postupanje, svjedok je naveo da je izvorni Pago iz Klagenfurta, da je BKS iz Klagenfurta i da mu se činilo sve dobro jer je u pitanju mala inozemna banka koja poznaje njegov posao (banka je financirala raniji projekt Romana u kojem je Pago bio jamac platac), dakle sve se svodilo na profesionalni odnos te motiv nije bila nikakva korist, a ovaj je način poslovanja uobičajen u poslovnom svijetu. U odnosu na predmetni kredit je naveo da je Centar faktor d.o.o. isti vraćao direktno banci te je ukupno otplatio oko 82.000,00 EUR ili više na ime glavnice, a kada je istjecala godina dana, zvao je Zadražila i rekao mu da nije sve zatvoreno pa mu je on rekao da će to Centar faktor d.o.o. preuzeti na sebe po dogovoru i to je napravljeno. Javio mu je da netko dođe po potvrdu o zatvaranju partije kredita te je nazvao gospođu Škreblin iz firme njegove supruge i rekao joj da pođe u banku, a u banci joj je predana potvrda od 3. kolovoza 2021. i bjanko zadužnica. Kasnije kad je njegova supruga trebala bankarsku garanciju, u njezinoj su joj poslovnoj banci rekli da u HROK-u ima kašnjenje sa vraćanjem kredita koji je i danas u HROK-u evidentiran. Što se tiče Zadražila, svjedok je naveo da je on temeljem ugovornog odnosa iz ugovora o kreditu za projekt Romana za njega bio kontakt osoba banke te nikad nije sumnjao da nešto nije u redu (mислеći na sve nepravilnosti koje su se događale u banci, a za koje je kasnije saznao iz medija).

31. Zastupnica po zakonu tuženika Azra Ana Malić je navela da je njezin suprug ranije surađivao sa Zadražilom i da ju je krajem svibnja 2020., kad je bio na putu, nazvao i zamolio da ode kod tužitelja nešto potpisati, rekao je da bi on to odradio sa Pago Croatia d.o.o. da je u Zagrebu, rekao joj je da je sve spremno i da se javi Tihomiru Zadražilu te da ona sa svojom firmom neće imati nikakve posljedice jer će to Centar faktor d.o.o. otplatiti. Ona nije postavljala nikakve upite, u banci ju je dočekao Zadražil, sve su potpisali i ovjerali kod javnog bilježnika koji se nalazi u istog zgradi, ona je ugovor potpisala u banci, dok je isti od strane banke već bio potpisan. Nije morala predložiti nikakvu dokumentaciju osim svoje osobne iskaznice i pečata firme tako da je ona zaista došla sa ceste samo sa pečatom i ništa je od dokumentacije nisu tražili jer su očito smatrali da je Centar faktor d.o.o. stvarni dužnik. Nakon potpisivanja Ugovora o kreditu, tuženik je isti vodio u poslovnim knjigama kao kredit koji će otplatiti Centar faktor d.o.o. i taj je kredit zatvoren 2021. Tijekom 2022. je saznala od svoje banke da je tuženik u HROK-u evidentiran kao dužnik prema tužitelju pa im je prosljedila Izjavu tužitelja te su joj rekli da je to sve uredu i da vjerojatno HROK nije ažurirao podatke. Iskazala je da je ugovor o zajmu sklopljen, ali da nikad nije izvršena nikakva transakcija između tuženika i Centar faktor d.o.o. jer je taj zajam bio poveznica Ugovoru o kreditu tako da su oni knjižili dugovanje po kreditu prema banci i potraživanje po zajmu prema Centar faktor d.o.o. i to su u svojim bilancama sveli na nulu. Ugovor o zajmu ako je i sklopljen bio je da se taj kredit premosti. Na izričiti upit suda je li sklopljen ugovor o zajmu u pisanoj formi zastupnica po zakonu je navela da to zaista ne može sa sigurnošću reći. Navela je da ni na koji način nije sudjelovala u pregovorima koji su prethodili sklapanju Ugovora o kreditu. Zaključno je navela da kao zastupnik po zakonu tužitelja, kada ugovore sklapa u banci sa direktorom banke, ne dvoji da je on ovlaštena osoba. Navela je i da prije sklapanja Ugovora o preuzimanju duga u sudskom registru nije provjerila podatke o tome koje su osobe ovlaštene za zastupanje.

32. Jasno je iz utvrđenih činjenica koja je bila stvarna namjera podizanja ugovora o kreditu kod tužitelja, odnosno da je konačni cilj bilo financiranje Zagrebgradnje d.o.o. i

da tuženik (pa čak niti suprug zastupnice po zakonu tuženika koji je dogovorio sve oko sklapanja Ugovora o kreditu) s time nije bio upoznat, međutim bio je upoznat sa činjenicom da se sredstva podižu radi financiranja društva Centar faktor d.o.o. te su sve detalje u vezi toga, kao i u vezi kasnijeg preuzimanja duga, dogovarali Zadražil, Kovačić i Žara Malić, koji su o tome suglasno iskazivali.

33. Iako zastupnica po zakonu tuženika u ovom poslu nije izravno sudjelovala, potpisala je Ugovor o kreditu kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika, a jednako tako i Ugovor o preuzimanju duga. Ista je, kao član uprave trgovačkog društva, u zastupanju društva, bila dužna postupati s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika (čl. 252. ZTD), a u kakvo postupanje svakako spada i provjera ovlaštenja za zastupanje osobe koja nastupa u ime i za račun druge ugovorne strane s kojom tuženik sklapa određeni pravni posao. Ovdje je to očigledno izostalo jer u protivnom ne bi došlo do potpisivanja Ugovora o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. na način na koji je isti potpisan.

34. Sud prihvaća kao uvjerljive navode svjedoka Škreblin i Žare Malića, kao i zastupnice po zakonu tuženika, koji su u tom dijelu uvjerljivi, međusobno suglasni i dosljedni, da je tuženik potraživanje prema Centar faktor d.o.o. u svojim poslovnim knjigama vodio temeljem ugovora o zajmu, a dugovanje prema tužitelju po Ugovoru o kreditu i da je navedeno zatvoreno temeljem Ugovora o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. i dopisa tužitelja od 3. kolovoza 2021.

35. Međutim, navedeno ne znači da je opisano postupanje bilo ispravno kada se imaju u vidu ranija utvrđenja i zaključci suda o tome da Ugovor o preuzimanju duga nikad nije nastao jer nije potpisan od strane obiju osoba ovlaštenih skupno za zastupanje tužitelja, da se kod tog ugovora ne radi o prekoračenju ovlasti u zastupanju pa da bi bio primjenjiv kriterij iz čl. 312. st. 1. ZOO o naknadnom odobrenju tog pravnog posla, ali i kada se uzme u obzir da dopis tužitelja od 3. kolovoza 2021., pored nesporno utvrđene činjenice da nije potpisan od strane svih ovlaštenih osoba za zastupanje tužitelja, unatoč tome što je sačinjen na poslovnom papiru tužitelja i ovjeren pečatom tužitelja, kao i što sadrži dva parafa za koja tuženik eventualno nije mogao znati da nisu parafi ovlaštenih osoba tužitelja, ne predstavlja valjanu ispravu koja bi se mogla smatrati odobrenjem pravne radnje koja je poduzeta po neovlaštenoj osobi niti otpustom duga u smislu čl. 203. ZOO jer je taj dopis izravna posljedica Ugovora o preuzimanju duga za koji je primjenom zahtijevane dužne pažnje zastupnik po zakonu tuženika morao znati da je nepostojeći i da nema pravne osnove za davanjem očitovanja (izjave) sadržanog u dopisu od 3. kolovoza 2021.

36. Okolnost da su istovremeno sa izdavanjem tog očitovanja tuženiku vraćena sredstva osiguranja ne govore u prilog prestanku obveze tuženika iz Ugovora o kreditu kad se ima u vidu odredba čl. 204. st. 1. ZOO (vraćanje zaloga i odricanje od drugih sredstava kojima je bilo osigurano ispunjenje obveze ne znači vjerovnikovo odricanje od prava zahtijevati njezino ispunjenje).

37. Neosnovano je i pozivanje tuženika na odredbu čl. 260. ZOO jer dopis od 3. kolovoza 2021. po svom sadržaju ne predstavlja niti ponudu, niti prihvrat ponude.

38. Sudska praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod brojem PŽ-3137/2023 (list 990.-993. spisa) na koju tužitelj upire tijekom postupka nije primjenjiva jer se ista odnosi na isplatu po bankarskoj garanciji na koju je primjenjiva odredba čl. 260. st. 1., u vezi čl. 1039. ZOO.

39. Također se na konkretan spor ne može primijeniti niti odredba čl. 96. st. 3. ZOO prema kojoj se smatra da je vjerovnik dao svoj pristanak ako je bez ograde primio neko ispunjenje od preuzimatelja, koje je ovaj učinio u svoje ime, a to u kontekstu plaćanja koja je Centar faktor d.o.o. vršio po Ugovoru o kreditu. Naime, prije svega jer je ovo društvo plaćanje po Ugovoru o kreditu izvršilo 28. prosinca 2020., odnosno prije sklapanja Ugovora o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. Osim toga, Centar faktor d.o.o. je jamac platac po Ugovoru o kreditu te kao takav odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme (čl. 111. st. 3. ZOO). Stoga sve da je plaćanje po Ugovoru o kreditu ovo društvo vršilo i nakon 30. srpnja 2021., navedeno ne bi značilo da je time tužitelj kao vjerovnik dao svoj pristanak na preuzimanje duga.

40. S obzirom na sve naprijed navedeno, sud je zaključio da Ugovor o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. nije sklopljen niti naknadno odobren te da dopis banke od 3. kolovoza 2021. nema učinak ponude niti otpusta duga pa je stoga tuženik temeljem Ugovora o kreditu i dalje obavezan ispuniti svoju obvezu iz tog ugovora tužitelju (čl. 9. i čl. 1021. ZOO).

41. Od tud proizlazi neosnovanost protutužbenog zahtjeva za utvrđenje da je prestala obveza tuženika prema tužitelju iz Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. i za nalaganje tužitelju da izvrši brisanje spornog Ugovora o kreditu iz osnovnog sustava registra (OSR sustav) društva HROK d.o.o., Zagreb (točka IV. izreke presude).

42. Radi utvrđenja visine iznosa koji je uplaćen na račun tužitelja na ime povrata kredita po Ugovoru o kreditu od 29. svibnja 2020., tko je vršio uplate s osnove povrata kredita i kad je svaka pojedina uplata izvršena, je li tužitelj na ime povrata kredita primio bilo kakav iznos od strane društva Zagrebgradnja d.o.o. i visine eventualnog dugovanja po predmetnom ugovoru o kreditu nakon što se uzmu u obzir sve izvršene uplate, provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o.

43. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je prema podacima iz Pregleda uplata izdanim od strane tužitelja vidljivo je da je za podmirenje obveza po predmetnom kreditu uplaćeno ukupno 781.000,00 kn (103.656,52 EUR) od čega 31.000,00 kn (4.114,41 EUR) 28. prosinca 2020. od strane društva Centar Faktor d.o.o., a 750.000,00 kn (99.542,11 EUR) od strane društva Sladović d.o.o. 2. studenog 2021. Tuženik se vještaku očitovao da nije vršio nikakva plaćanja prema tužitelju po osnovi povrata predmetnog kredita, a isto je vidljivo i iz dostavljenih knjigovodstvenih kartica. Vještak je utvrdio da je na dan posljednje evidentirane uplate (2. studenog 2021.) preostalo potraživanje tužitelja po osnovi Ugovora o kreditu iznosilo 308.143,84 EUR i sastojalo se u cijelosti od nepodmirenog glavnog duga, a na nepodmireni iznos glavnog duga od 308.143,84 EUR obračunavaju se daljnje zatezne kamate za razdoblje od 3. studenog 2021. do konačne isplate.

44. Stranke nisu imale primjedbe niti prigovore na nalaz i mišljenje vještaka, međutim tuženik je predložio da vještak dopuni nalaz i mišljenje na okolnost međusobnog odnosa Sladović d.o.o., Centar faktor d.o.o. i tužitelja, a s obzirom na utvrđenje da je određeno plaćanje izvršeno od strane Sladović d.o.o. s kojim društvom tuženik ne stoji ni u kakvom poslovnom odnosu, dok iz predstečajnog postupka koji se vodio nad Sladović d.o.o. proizlazi da je Centar faktor d.o.o. imao potraživanje prema tom društvu.

45. Vještak se usmeno očitovao na ročištu za glavnu raspravu održanom 26. studenog 2025. navodeći da je iz pregleda uplata po predmetnom kreditu koji je pribavio od tužitelja, a koji je priložen uz nalaz i mišljenje, razvidno da je uz uplatu društva Sladović d.o.o. navedeno "plaćanje po ugovoru" pa detaljnije očitovanje u vezi toga vještak ne može dati.

46. Tuženik nakon usmenog davanja nalaza i mišljenja te očitovanja vještaka nije zahtijevao daljnju dopunu nalaza i mišljenja.

47. Iz rezultata provedenog vještačenja proizlazi da su Centar faktor d.o.o. (jamac platac) i Sladović d.o.o. vršili plaćanja po Ugovoru o kreditu od 29. svibnja 2020. s time da je plaćanje Sladović d.o.o. bilo 2. studenog 2021. (nakon sastavljanja spornog Ugovora o preuzimanju duga od 30. srpnja 2021. i nakon sastavljanja spornog dopisa od 3. kolovoza 2021.). Nije razjašnjeno iz kojeg bi razloga Sladović d.o.o. vršio plaćanje po ovom Ugovoru o kreditu, međutim, uvažavajući cjelokupan kontekst financiranja Zagrebgradnje d.o.o. putem zajmova drugih pravnih osoba, što je organizirao Tihomir Zdražil kao zaposlenik tužitelja (a što je, nakon brojnih sporova koji su iz toga proizašli i od kojih se velika većina vodi upravo pred ovim sudom, općepoznata činjenica), a kakvo je financiranje u ovom slučaju bilo preko Centar faktor d.o.o. koji je to financirao zajmom tuženika, a ovaj kreditom tužitelja, te imajući u vidu da tužitelj nije osporio tuženikove navode da je Sladović d.o.o. bio dužnik Centar faktor d.o.o. i da je navedeno potraživanje Centar faktor d.o.o. preneseno cesijama na Telur d.o.o. i Zagrebgradnju d.o.o., moguće je da se radilo o podmirenju obveze Centar faktor d.o.o. prema tužitelju, međutim navedeno ispunjenje i dalje ne znači da je time tužitelj odobrio preuzimanje duga tuženika od strane Centar faktor d.o.o. jer je ovo društvo bilo i dalje je jamac platac po Ugovoru o kreditu.

48. Slijedom navedenog, sud je zaključak o visini tužbenog zahtjeva odnosno neplaćenom potraživanju po Ugovoru o kreditu izveo iz nalaza i mišljenja vještaka financijske struke pa je stoga primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP odlučeno kao pod točkom I. izreke presude. Sud je obvezao tuženika da isplati tužitelju iznos od 308.143,84 EUR koji se sastoji od nepodmirenog glavnog duga sa zateznim kamatama tekućim od 3. siječnja 2023. do isplate (čl. 2. st. 1. ZOO) iako bi mu pravo na iste, na ovaj iznos, pripadale od 3. studenog 2021. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbama čl. 29. st. 1. i 2. ZOO, s time da je visina stope zatezne kamate odmjerena u visini koja se primjenjuje na odnose proizašle iz trgovačkog ugovora.

49. Što se tiče tuženikove protutražbine po osnovi naknade štete, a u odnosu na koju je predložio da sud u ovoj parnici izvrši prijeboj sa tražbinom tužitelja koja je

predmet spora, ukazuje se da je sud ocijenio kako takva tražbina ne postoji i da stoga prigovor tuženika radi prebijanja nije osnovan.

50. Naime, ako je tuženiku nastala šteta koja bi se sastojala u visini iznosa kredita koji je dužan vratiti tužitelju, tužitelj za navedeno ne može biti odgovoran. Kako je ranije već istaknuto, tužitelj je tuženiku valjano odobrio i stavio na raspolaganje kredit, koji se iznos tuženik obvezao vratiti, a za koju obvezu je ujedno tužitelju jamčio Centar faktor d.o.o. Odnos između Centar faktor d.o.o. i tuženika te upletenost Tihomira Zadražila kao tadašnjeg zaposlenika tužitelja i rasplet situacije na način na koji to nije bilo zamišljeno nije od utjecaja na tužitelja i njegovo potraživanje prema tuženiku iz predmetnog Ugovora o kreditu. Protupravno postupanje Zadražila kao zaposlenika tužitelja u konkretnim okolnostima slučaja (koje se odnosi na potpisivanje Ugovora o prijenosu dugovanja i dopisa od 3. kolovoza 2021.) nije odlučno. Tuženik je svjesno sklopio Ugovor o kreditu, svjestan u svakom trenutku da je dogovorio sa Centar faktor d.o.o. da on u jednom trenutku dug preuzme na sebe i otplati kredit tužitelju, međutim postupao je bez primjene i minimalnog stupnja dužne pažnje prilikom potpisivanja Ugovora o preuzimanju duga jer mu je već u tom trenutku moralo biti jasno da navedeni ugovor u takvom obliku nije nastao i da isti eventualno može predstavljati samo ugovor sklopljen između tuženika i Centar faktor d.o.o. koji po pravnoj prirodi predstavlja ugovor o preuzimanju ispunjenja u smislu čl. 103. st. 1. ZOO. Time je tuženik jedino prema Centar faktor d.o.o. mogao isticati prigovore koji se tiču ispunjenja njegove obveze iz Ugovora o kreditu pa ako je tužitelju i nastala (odnosno ako će mu tek pravomoćnošću ove presude nastati) šteta u visini iznosa koji je dužan po osnovi povrata kredita isplatiti tužitelju, tada se eventualno može raditi o šteti koju mu je pričinio Centar faktor d.o.o. neispunjenjem ugovorne obveze (čl. 103. st. 2. ZOO), a nikako o šteti koja bi mu bila pričinjena radnjom zaposlenika tužitelja, a kada bi se i radilo o šteti koja je tuženiku nastala štetnom radnjom zaposlenika tužitelja, za to bi postojao značajan doprinos samog tuženika, odnosno njegove zastupnice po zakonu koja je pristupila sklapanju i Ugovora o kreditu i kasnije Ugovora o ustupu potraživanja lakomisleno, odnosno ne primjenjujući pritom dužnu pažnju koja se od nje zahtijevala.

51. Nije sporno da je tuženik prijavio potraživanje prema Centar faktor d.o.o. po osnovi Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020. prvo u predstečajnom, a kasnije u stečajnom postupku s time da je u potonjem postupku navedeno iskazao kao regresno potraživanje, što je u ovom sporu pojasnio navodima da je tako postupio za slučaj da tužitelj uspije u sporu i da mu tuženik bude dužan isplatiti obvezu iz Ugovora o kreditu za koju tuženik smatra da je valjano prešla na Centar faktor d.o.o. kao novog dužnika. Prema uvjerenju suda, osnovano tužitelj ukazuje da iz ovih radnji tuženika proizlazi da on Centar faktor d.o.o. smatra odgovornim za ispunjenje obveze iz Ugovora o kreditu, odnosno za ispunjenje tuženikove obveze prema tužitelju iz tog ugovora pa ako Centar faktor d.o.o. navedenu obvezu ne ispuni, tuženik smatra da prema njemu ima pravo regresa. Upravo bi navedeno bilo posljedica sklopljenog ugovora o ispunjenju, odnosno zahtjev tuženika prema Centar faktor d.o.o. u smislu čl. 103. st. 2. ZOO.

52. Tuženik se nije očitovao na tužiteljeve navode sa zadnjeg ročišta za glavnu raspravu održanog u ovom postupku, niti je radi očitovanja na takve navode zahtijevao da mu se dodijeli određeni rok, a kojim navodima je tužitelj istaknuo da je u stečajnom postupku nad Centar faktor d.o.o. stečajni dužnik, koji je osporio tražbinu tuženika, upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja i da je u parničnom

postupku koji je pokrenuo po uputi stečajnog suca donesena presuda kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev jer tuženik nije podnio odgovor na tužbu (presuda zbog ogluhe). Da je tome uistinu tako, sud je utvrdio uvidom u eSpis (parnični postupak vođen na Trgovačkom sudu u Osijeku pod brojem P-229/2025 u kojem je 19. rujna 2025. donesena presuda zbog ogluhe koja je postala pravomoćna 21. listopada 2025.).

53. U odnosu na eventualno nadoknađenu štetu od strane Tihomira Zadržila i Zagrebgradnje d.o.o. tužitelju po Sporazumu od 8. ožujka 2022. treba navesti da iz rezultata provedenog postupka ne proizlazi da bi onaj iznos koji tužitelj potražuje od tuženika po osnovi Ugovora o kreditu predstavljao iznos štete koji je postupanjem Zadržila ili Zagrebgradnje d.o.o. nastao tužitelju. Navedeno ne proizlazi niti iz jednog dokaza izvedenog tijekom postupka, jednako kao niti iz analize svakog pojedinačnog dokaza i svih dokaza u njihovoj međusobnoj vezi.

54. Prije svega, Ugovor o kreditu od 29. svibnja 2020. predstavlja valjan pravni posao (to među strankama nikad niti nije bilo sporno). Iz iskaza svih saslušanih svjedoka i stranaka, jednako kao i iz sadržaja tog Ugovora, nedvojbeno proizlazi da se radi o kreditiranju tuženika koji je navedena sredstva iskoristio za zajam dan Centar faktor d.o.o. te je očekivao da će Centar faktor d.o.o. iznos kredita vratiti u ugovorenom roku, do čega, međutim, nije došlo, a nije došlo, prema ocjeni ovog suda, niti do prijenosa dugovanja po Ugovoru o kreditu sa tuženika na Centar faktor d.o.o., odnosno do prestanka njegove obveze prema tužitelju s osnove kredita. Samim time nije jasno koja bi šteta iz ovog Ugovora o kreditu nastala tužitelju, a koju bi mu eventualno Zadržil i/ili Zagrebgradnja d.o.o. bili dužni nadoknaditi. Eventualna šteta za tužitelja mogla bi se sastojati u nemogućnosti namirenja po tom ugovoru zbog vraćenih sredstava osiguranja tuženiku bez znanja i odobrenja tužitelja, međutim tužitelju i dalje stoji na raspolaganju mogućnost ostvarenja tražbine iz Ugovora o kreditu i prema tuženiku kao korisniku kredita i prema Centar faktor d.o.o. kao jamcu platcu drugim pravnim sredstvima. Prema tome, ne proizlazi da bi tužitelju u ožujku 2022. kad je sklopljen Sporazum (sa spornim Dodatkom 1) nastala šteta zbog činjenice da mu kredit do tada nije bio vraćen. Ne radi se o tražbini koja bi bila fiktivna i neevidentirana u banci, kako što je to riječ sa brojnim bankarskim garancijama koje je Zadržil neovlašteno izdavao pa su korisnici garancija zahtijevali isplate po garancijama koje su sudovi bankama nalagali ocijenivši da te garancije imaju značaj ponude čijim je prihvatom došlo do sklapanja pravnog posla, a ako ne, da se radi o naknadi štete poslodavca za štetu koju je korisniku garancije pričinio zaposlenik tužitelja u visini nenaplaćenog iznosa iz garancije. Ovdje o tome nije riječ jer se ne radi o fiktivnom niti krivotvorenom Ugovoru o kreditu na kakve se, prema sadržaju čl. 4. Sporazuma od 8. ožujka 2022., isti odnosi.

55. Svjedok Zadržil je naveo da je početkom 2022. potpisan Sporazum kojim je priznao što se sve događalo te je Zagrebgradnja d.o.o. založila svoje, a svjedok svoje nekretnine da se pokrije barem dio štete prema banci, dok je kasnije dio nekretnina od strane banke preuzet radi namirenja štete. Iskazao je da je tuženik bio dio štete koja je nastala banci i da je u tom sporazumu navedena izloženost društva tuženika prema banci. Potvrdio je da je napravio listu tvrtki koje su oštećene i čiju je izloženost prema banci trebalo zatvoriti, konkretno je napravio tri liste prema podacima koje je imao u uredu u kompjuteru u folderima i u svom bilješkama te su te liste ušle u Sporazum, a

u Sporazumu je bilo navedeno da u njega spada i sve ono što će naknadno biti pronađeno. U odnosu na isprave na listu 329.-331. spisa je potvrdio da one predstavljaju ove tablice o kojima je iskazivao te je potvrdio da je prvi po redu paraf na svakoj stranici odnosno na svakoj tablici njegov paraf, dok ne zna tko je osim njega parafirao te isprave. Potvrdio je i da podaci na ovim ispravama nisu bili zacrnjeni u trenutku kad je on te isprave potpisao. Zaključno je naveo da je po Sporazumima koji su sklopljeni banka preuzela imovinu u vrijednosti od 27. milijuna eura na ime duga po ovim poslovima (dio koje je prodala) i dio nekretnina u Austriji tako da ukupna vrijednost preuzete imovine radi namirenja štete iznosi oko 35 milijuna eura, a potencijalna izloženost za sve dužnike je, prema tablici koju je sastavio, oko 275 milijuna kuna plus sva šteta za koju se naknadno sazna.

56. Svjedok Pezelj je u odnosu na isprave na listu 329.-331. spisa (Dodatak 1 Sporazumu od 8. ožujka 2022.) potvrdio da je na istima prvi paraf od Zadražila, dok za drugi misli da je od Novaka koji je član uprave banke. Dodao je da se ne sjeća se je li vidio podatke na ovoj ispravi prije anonimizacije odnosno zacrnjivanja podataka, a prema njegovom sjećanju taj popis definira popis kredita odobrenih od strane banke s kojima je bilo nekih neregularnosti, odnosno glede kojih su Tihomir Zadražil i Zagrebgradnja d.o.o. priznali da je bilo neregularnosti.

57. Tuženik je nakon saslušanja svjedoka Pezelja predložio da se sasluša tadašnji član uprave tužitelja Alexander Novak, ali je kasnije od tog prijedloga odustao (list 1120. spisa). Stoga, vodeći računa o navodima svjedoka Pezelja da mu drugi paraf (koji nije Zadražilov) na Dodatku 1 Sporazuma od 8. ožujka 2022. nalikuje parafu Novaka, dok svjedok Zadražil o toj činjenici nema saznanja. nije moguće na nedvojben način utvrditi navedenu činjenicu (je li Novak parafirao Dodatak 1 i ako jest, koji je eventualno sadržaj spornog dijela teksta koji je zacrnjen).

58. Iz Sporazuma od 8. ožujka 2021. odnosno njegovog Dodatka 1 (list 826.-844. spisa) nije moguće sa stupnjem izvjesnosti utvrditi koji je sadržaj ispod precrtanog dijela teksta (koji je, prema sadržaju Sporazuma od njegovog sklapanja anonimiziran) pa je sud radi utvrđenja sa stupnjem vjerojatnosti tog sadržaja proveo grafološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zvonimiru Ćoriću.

59. Iz nalaza i mišljenja ovog vještaka proizlazi da je moguće zaključiti da je prvo slovo "D", a zadnje slovo "e" te da precrtani tekst ispred broja 2.400.000,00 vjerojatno predstavlja tekst "De Tempore", s time da je naveo da je stupanj vjerojatnosti veći ako postoji poslovna povezanost između tužitelja i nekog poslovnog subjekta čiji naziv započinje sa slovom "D" i završava sa slovom "e", a ukupan naziv tog poslovnog subjekta ima 10 slova uključujući znakove i razmake. Naveo je da je precrtani tekst mogao glasiti i drukčije samo bi se morao sastojati, uz prvo slovo "D" i zadnje slovo "e" od još osam slova ili znakova tako da ukupno bude deset znakova sa uključenim razmakom. Vještak je pojasnio da se metoda superpozicije koju je koristio prilikom vještačenja standardno koristi u vještačenju dokumenata, otisaka pečata i vještačenju rukopisa i potpisa, međutim tom se metodom ne može utvrditi sadržaj zacrnjenog teksta. Vještak je dokument sa spornim tekstom usporedio sa pretpostavljenim tekstom fonta Calibri veličine slova 10 pa kada se precrtani tekst i pretpostavljeni tekst De Tempore stave u superpoziciju vidi se preklapanje prvog slova "D" i zadnjeg slova "e", a što, s obzirom na sve okolnosti u spisu, vuče na vjerojatnost da ispod piše De

Tempore. Pojasnio je da njegovo mišljenje o izvjesnosti odnosno vjerojatnosti ovisi o povezanosti tužitelja i tuženika pa što je veća njihova povezanost, to je veća vjerojatnost koju je vještak utvrdio. Da vještak nije bio upoznat sa stanjem spisa, njegov bi zaključak bio da je prvo slovo "D" i posljednje slovo "e" te da se precrtani sadržaj sastoji od osam znakova sa razmakom/razmacima.

60. Dakle, na temelju rezultata provedenog vještačenja nije moguće na nedvojben način niti sa određenim stupnjem izvjesnosti izvesti zaključak o tome da se ispod precrtanog dijela teksta ispred iznosa od 2.400.000,00 nalazi naziv tuženika. Vještak je jasno objasnio kojom je metodom i na koji način sačinio nalaz i mišljenje te je neupitno da je upravo zbog činjenice da je bio upoznat sa stanjem spisa, prije svega da mu je bio poznat naziv tuženika, superpozicionirao u fontu Calibri veličine 10 na sporni dio teksta naziv tuženika. Pokraj ovakvog stanja stvari, zaista se ne mogu prihvatiti rezultati vještačenja koji se baziraju na utvrđenju sa stupnjem vjerojatnosti jer je i sam vještak naveo da je ispod zacrnjenog dijela moguć bilo koji tekst koji se sastoji od deset slova sa znakovima i razmacima kod kojeg je prvo slovo riječi "D", a posljednje "e".

61. Iz rezultata provedenog vještačenja, kada se isti dovedu u vezu sa iskazima Zadražila i Pezelja, sadržajem kompletne dokumentacije u spisu, pravnom snagom i pravnim posljedicama koje za tuženika i Centar faktor d.o.o. proizlaze iz Ugovora o kreditu od 29. svibnja 2020., ne proizlazi da je tužitelju prouzročena bilo kakva šteta koju bi mu Zadražil i/ili Zagrebgradnja d.o.o. bili dužni nadoknaditi, kao niti da bi ona bila nadoknađena tužitelju sklopljenim Sporazumom od 8. ožujka 2022. i pravnim radnjama koje su nakon toga uslijedile (prijenos vlasništva nekretnina i prodaja nekretnina u ovršnom postupku). Samim time nije dokazano da bi kod tužitelja došlo do dvostrukog namirenja time što je tuženiku u ovom postupku naloženo da mu isplati utuženi iznos.

62. Obzirom na zaključak suda da nije moguće sa dostatnim stupnjem uvjerenja zaključiti da bi tužitelj po Sporazumima iz 2022. naplatio, među ostalima, i iznos koji tužbenim zahtjevom potražuje od tuženika, niti je ocijenio da iz provedenih dokaza proizlazi postojanje bilo kakve pravne i ekonomske logike za takvim nečim, sud nije smatrao svrsishodnim i ekonomičnim provoditi na te okolnosti daljnje dokaze predložene po tuženiku.

63. Prema tome, kako tuženik, prema uvjerenju suda, nije dokazao postojanje tražbine prema tužitelju s osnove naknade štete (osim toga, šteta za koju tvrdi da mu je nastala štetnom radnjom zaposlenika tužitelja još mu niti nije nastala jer je tek ovom presudom tuženiku naloženo namiriti tražbinu tužitelja iz Ugovora o kreditu), odlučeno je kao pod točkama II. i III. izreke presude.

64. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio spor u odnosu na konačno određen tužbeni zahtjev, ne pripada mu pravo na naknadu zatraženih troškova postupka, već je on te troškove dužan nadoknaditi tužitelju (čl. 154. st. 1. ZPP). Tuženik u odnosu na povučeni dio tužbe nije potraživao troškove postupka u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska kojim je tužba djelomično povučena (iza lista 1045. spisa) (čl. 164. st. 8. ZPP) pa mu niti po toj osnovi ne pripada pravo na naknadu troškova postupka.

65. Tužitelju su, kao potrebni za vođenje spora (čl. 155. ZPP), priznati troškovi sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 4.636,00 EUR prema Tbr. 11. toč. 1.- Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. – dalje: Tarife) i troškovi javnobilježničke nagrade u iznosu od 670,00 EUR prema čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" br. 9/21., 18/22., 154/22.), što uvećano za PDV (Tbr. 46. Tarife, čl. 9. Pravilnika), ukupno iznosi 6.632,50 EUR (točka I. izreke presude).

66. Nadalje su mu priznati troškovi sastava podneska od 27. listopada 2023., odgovora na protutužbu od 6. ožujka 2024. i podneska od 3. veljače 2026. u iznosima od po 4.636,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife za svaki podnesak, troškovi sastava podnesaka od 15. srpnja 2024., 23. kolovoza 2024., 27. rujna 2024. i 2. lipnja 2025. u iznosima od po 200,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 3. Tarife za svaki podnesak i troškovi zastupanja na ročištima 12. lipnja 2024., 12. rujna 2024., 12. studenog 2024., 13. studenog 2024., 16. siječnja 2025., 26. studenog 2025. i 4. svibnja 2026. u iznosima od po 4.636,00 EUR prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife za svako ročište, što uvećano za PDV po stopi od 25%, za troškove vještačenja u iznosu od 450,00 EUR (list 860. spisa) i za troškove sudske pristojbe za presudu u iznosu od 663,61 EUR (Tbr. 2. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi, "Narodne novine" broj 37/23. koja je bila na snazi u trenutku zaključenja glavne rasprave), ukupno iznosi 60.063,61 EUR.

67. Nisu mu priznati troškovi sastava podneska od 8. siječnja 2025. kojim je analizirao iskaze saslušanih svjedoka i zastupnice po zakonu tuženika te se osvrnuo na tijek postupka s obzirom da navedeni podnesak, prema ocjeni suda, nije bio potreban za vođenje spora kada se uzme u obzir da sud ocjenjuje izvedene dokaze (čl. 8. ZPP), za što mu nije potrebna analiza stranaka i budući da je u preostalom dijelu tog podneska tužitelj u bitnom ponovio navode istaknute ranije tijekom postupka. Nepotrebni za vođenje postupka ocijenjen je i podnesak od 1. prosinca 2025. kojim se tužitelj protivio provođenju vještačenja koje je sud već prethodno odredio rješenjem od 26. studenog 2025. (čl. 155. ZPP), a budući da sud prilikom odlučivanja o tome koje će dokaze izvesti nije vezan eventualnim protivljenjem stranaka za izvođenje pojedinog dokaza.

68. Odluka o zateznim kamatama na dosuđene troškove ovršnog i parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 30. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16.-odluka USRH, 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.), čl. 151. st. 3. ZPP i čl. 29. st. 2. ZOO. Zatezna kamata je određena u visini stope mjerodavne za ostale odnose jer se radi o tražbini proizašloj iz vođenja sudskog, a ne o tražbini proizašloj iz trgovačkog ugovora.

69. Obzirom na izloženo, riješeno je kao pod točkama II., III. i IV. izreke ovog rješenja.

U Zagrebu 11. lipnja 2026.

SUDAC
Maja Hilje

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-30889-450e7**

Kontrolni broj: **00250-dfbbe-e13c0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.